

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۱۹/۰۸/۰۱

ولي الله ملكزی

چي دا ژوند څه شی دی؟

د نړۍ د پنځو سترو وچو مجموعي نفوس چي د ملگرو ملتونو په ۱۹۳ غړو هیوادونو او لسگونو نیمه خپلواکو ټاپوګانو کي ژوند کوي، ۷،۵۳ ملیاردو ته رسیدلی دی. د دغه سرسامونکي شمیر شپيته سلنه (څه باندی ۴ ملیارده) په آسیا کي، ۱،۲ ملیارده په افریقا کي، ۷۵۰ ملیونه په اروپا کي، یو ملیارد په شمالي، لاتیني او جنوبي امریکا او پاتي یوه سلنه یی د استرالیا او اقیانوس د لړ او بر په جزیرو کي استوګن دي چي تقریباً پنځوس ملیونه وګړو ته رسیږي. دغه سپین پوستي، غنم رنگي، ژیر او تور پوستي انسانان په نژدی پنځه نیم زرو مختلفو ژبو خبري کوي چي تر ټولو غټي او ګڼ ملتي یی چینایي، هسپانوي، انګلیسي، هندي او عربي دي چي لدی جملی څخه د ۲۲۰۰ ژبو ویونکي په آسیا کي هستوګن دي.

د آدم او حواء د دغه زوزات ۹۲ سلنه په نژدی څلور زره او دری سوو مختلفو ادیانو او مذهبونو عقیده لري، ولی اته فیصده یی په هیڅ دین او خالق باور نلري، چي ملحدین، لادینه او یا دهریان بلل کیږي. دوی یواځي په ژوند باور لري او فکر کوي چي مور د وینو په څیر پیدا او بیا ایره ایره او کسکر کیږو (ماهي اِلا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ - بل څه نشته بس همدا د دنیا ژوند او مزی گزي دی، پیدا کیږ، مړه کیږو او زمانه مو پو پنا کوي).

له بله پلوه، د انگلستان د معتبرې ورځپاڼي (د ګارډین) یوه څیړنیزه مقاله چي د بیالوژي او جیالوجي د پوهانو یوغټ ګروپ لیکلي وایي: د دی پراخي کړي په وچه کي ۶،۲ ملیونه رقم رقم ژوي (حیوانات) او مرغان ژوند کوي او ۲،۲ ملیونه نور ډولونه یی بیا په اوبو کي اوسیږي. مگر د یوی سروی پر بنسټ، هره ورځ لسګونه قسمونه یی له ورکیدو (انقراض) سره مخ دي چي یو له مهمو لاملونو څخه یی د انسانانو زیاتیدونکی اړتیا، وژونکي تجربی او لاوبالي ده.

د دغو ملیاردونو ژوو ژوند، د هغوی لپاره کوم معنوي ارزښت او ټاکلي موخه نلري، بلکي یواځی د ژوند کولو او ژوندي پاتي کیدلو لپاره مبارزه کوي چي تنازع للبقاء ورته ویل کیږي. یعنی خوراک پیدا کړه، بل مړ کړه، یا پخپله مرګ ته تیار شه چي په دودیزه توګه دغه بهیر ته د ځنګل قانون ویل کیږي، چیرته چي هر ځواکمن د کمزوري د سر سوداګر دی.

خو د انساني ټولني ژوند او ځواک بیا د دریو آسماني ادیانو (اسلام، یهودیت او نصرانیت) او د ګڼ شمیر وضعي قوانینو پرمټ اداره او تنظیمیږي چي انسانان یی جوړوي او پخپله یی پلي کوي لکه کمونیزم او سوسیالیزم. د لرغوني یونان یوه فلسفه دا وه چي ژوند د ابلیس خوشیان اوسوتی دي او داسی انګیرل کیده چي ژوند یوه سپیره سیلی ده چي د دینتي له یوی څنډي شروع او په بلې پای ته رسیږي. د رومن امپراطوی ځیني سرتیمه مشرانو فکر کاوه چي ښه ژوند یواځی د واکمنو او ځواکمنو حق دی.

هندویزم په همیشني ژوند او تناسخ للاراح باور لري، پدی مانا چي کله چي یو انسان مړ کیږي نو د هغه یا هغي پاک روح، بل سوتره انسان ته انتقال مومي او ناوړه او پلپیت روح په وحشي حیواناتو کي ننوځي خو هیڅکله نه مري. د بودیزم د فلسفي له مخي ژوند د کړاو او بدمرغی دویم نوم دی چي له خواهشاتو او غوښتنو څخه سرچینه اخلي، نو پکار ده چي غاړه ورته کینښودل شي. مجوسیان (زردشتیان) د روح په سپیڅلتیا عقیده لري او فکر کوي چي کله انسان مړ شي نو یواځی بدن یی وروست او خوسا کیږي او ساه یی لوړ مقام او یا هم ممکن دوزخ ته ځي.

د آینستاین په څیر ستر پوهان او د ځانګړي فلسفي پیروان، ژوند ته د دین په ځای د مطلق مادي وجود له زوايي څخه ګوري او پدی باور دي چي ژوند د هیلو یوه نه ختمیدونکي لړۍ او ستومانه سفر دی، د چا لپاره تلپاتي خوښي او د چا لپاره همیشني غم وي. ژوند هغه واټن دی چي د پیدایښت له لمړی کړیکي سره پیل او د مرګ

د پاڼو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکي په څیر و لولی

په وروستی سلگی سره پای مومي. ژوند هله ارزښتمند او لا قيمتي شي چې د ارزښت لپاره يې مبارزه وشي. ژوند د يوې پردې ژبې په څير دی چې هر څوک يې پوهيدو ته پسخيري. ژوند نغمه ده، بشکلا ده او يوه څپ ځپانده څپه. ژوند هم جنگ دی، هم ترنگ دی او هم شرننگ.

الله تعالی د لمر، سپوږمۍ، فضا او اوبو په گډون ټول مخلوقات، دانسان د بقا او ښيگڼې لپاره تابع او تسخير کړيدي، تر څو وکولای شي ژوند وکړي، له ژوند څخه خوند واخلي او نورو ساه لرونکو ته ژوندون وبښي. (و لَفَذًا كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ - مور)

انسان ته برم او برلاسی ورکړیدی) د ازل په ليک د ايمان ترڅنگ، همدا انسان دی چې د ځان لپاره خوښي او نيکمرغي زيروي، د کرکې په ځای د مینې دروازي ټکوي او د ازغيو په منځ کې د غوټيو پسی گرځي. ځکه ژوند د خوښيو، خنداگانو، سلگيو، ژراگانو، برياوو، ناکاميو، کړاوونو او دردونو يوه پرانيستي دوسيه ده. له ستونزو سره دغره وهل او له نهيليو څخه د اميدونو په لور د گام اخيستل، د ښه ژوند، ښه نښه ده.

زموږ د ديني نصوصو او معنوي ارزښتونو له مخې، ژوند معما نده او د عطرو خوشبويي هم نده چې حس کيدلای شي خو په سترگو نه ليدل کيږي. بلکې ژوند يوه کرونده او د ازمينت او عمل ډگر دی (وَ قُلْ أَعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ - ورته ووايه چې تاسو کار او عمل وکړئ، الله، د هغه رسول او مومن بنده گان ستاسی د کار څارنه کوي) د نيکمرغه ژوند لپاره بايد چې پنځه شيان غنيمت او فرصت وگڼل شي: (ځواني مخکې له زروالي، روغتيا وړاندې له ناروغۍ، مال او دولت مخکې له نيستۍ، وزگار تيا مخکې له بوختيا او ژوند پخوا لدی چې مرگ د چا ميلمه شي).

بس خو يوه لا جوابه پوښتنه او يوه ناکراره انديښنه داده چې د نړۍ ځيني سياسي بامبران څرنگه ځانته دا حق ورکوي چې د ډيموکراسۍ په پلمه، د بی گناه انسانانو پرېمانه ويني تويئ کړي؟ او بله دا چې آیا د مذهب جگړه مارو وارثانو او د حورو ځنه ورو عاشقانو د حضرت پيغمبر دا حديث اوريدلي چې فرمايي: که چيری کعبه لوته لوته او درې وړې شي، بيا هم د الله په وړاندې يې ارزښت د يو بی گناه مسلمان د يو څاڅکي ويني له تويولو څخه ډير کم دی؟!

دا ژوند د رب العالمين خلقت، امانت او ملکيت دی او له همدی امله يې د يو انسان ژغورل د ټول انسانيت ژغورل او د يو بی گناه انسان قتلول، د گرد انسانيت قتلان گڼلي دي.

په مننې سره، ما د پاسني ليکنې په ليکنه کې د لاندینيو سرچينو څخه استفاده کړيده:

د الخلیج او القبس ورځپاڼې،

The Guardian – Newspaper

Encyclopedia, National Geographic

Google, CNN Arabic